

Arrest

nr. 136 455 van 16 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 september 2014 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2014.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014 in plaats van 11 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guinese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 20 december 1994 te Conakry. U hebt een tweelingzus (N.A.S.) (CG 13/15643). U bent van Malinké afkomst. U bent moslim. U zat in het tweede jaar van de universiteit toen u zich genoodzaakt zag te stoppen met studeren. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen. U had geen politieke activiteiten in Guinée. U had geen problemen met de autoriteiten in Guinée.

U vertelde dat uw vader die militair was op 20 augustus 2010 een tweede vrouw heeft genomen en dat sinds zij in de familie kwam er geen rust meer was in de familie. De vrouw hield niet van jullie en jullie hielden niet van de vrouw. Zowel jullie moeder als jullie werden geslagen door uw vader. Op 20 juni 2012 nam uw vader u, uw tweelingzus en haar dochter mee naar Kindia om te vermijden dat jullie jullie nog zouden moeien telkens hij problemen had met jullie moeder. Hij bracht jullie onder bij een vriend van hem, (A.K.). Achteraf hoorden jullie dat uw moeder wegging bij uw vader en Guinée verliet. Op een bepaald moment vernamen jullie dat ze de dochter van uw zus wilden laten besnijden op 25 juli 2013. Omdat jullie moeder jullie gezegd had hiermee nooit in te stemmen, sloegen jullie op de vlucht. Op 24 juli 2013 gingen jullie met de hulp van een buurvrouw van (A.K.) en van haar echtgenoot naar (A.D.), de tante van uw moeder. Jullie legden haar de situatie uit. Op 6 augustus 2013 verlieten u, uw zus (N.A.S.) en haar dochter (A.R.S.) het land samen met een vriend van de tante. Jullie bleven bij hem tot hij jullie op 12 augustus 2013 naar jullie moeder (D.N.) (CG 12/17220Z) en jullie twee broertjes (M.N.S.) en (A.N.S.) bracht. Op 14 augustus 2013 begaven u, uw zus (N.A.S.) en haar dochter (A.R.S.) zich op aanraden van jullie moeder naar de kantoren van de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel waar jullie een asielpcedure startten.

U legde uw geboorteakte uit Guinée (met nummer 341) voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

U verklaarde dat u niet terug wil of kan naar Guinée omdat u vreest dat als uw vader beseft dat u jullie verhaal vertelde hij u zal slaan en uw moeder in de gevangenis zal laten steken. U voegde tevens toe dat jullie Guinée verlieten om het dochterje van uw tweelingzus te redden van vrouwelijke genitale verminking en omdat het kind gezien werd als een bastaard daar uw zus niet getrouwd was met de vader van het kind.

B. Motivering

Na onderzoek van de relevante elementen uit uw asielaanvraag wordt geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gesteld te worden dat u uw asielaanvraag deels baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw moeder, (D.N.) (CG 12/17220 en CG 12/17220Z). In het kader van haar eerste asielaanvraag werd echter een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen daar er besloten werd dat door haar tegenstrijdige verklaringen die ze aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en op het CGVS anderzijds, geen geloof gehecht kan worden aan het tweede huwelijk van uw vader en zijn daaruit voortvloeiende gewelddadige gedrag, dat ze niet kon verantwoorden waarom ze niet kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten in uw land van herkomst of de hulp niet kon inschakelen van organisaties die opkomen voor vrouwenrechten in Guinee en dat ze het niet aannemelijk maakte dat uw vader werkelijk gedurende de volledige periode dat ze met hem samenleefde als militair werkzaam was. Er werd besloten dat de geloofwaardigheid van haar asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door haar aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd (zie gehoorverslag CGVS (D.S.), dd. 22 februari 2013 en beslissing CGVS (D.S.), betekend dd.23 mei 2013 in het administratieve dossier). Deze beslissing van het Commissariaat-generaal werd bij arrest van 4 oktober 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

In het kader van de tweede asielaanvraag van uw moeder werd een beslissing tot niet-inoverwegingname genomen door het Commissariaat-generaal daar geacht werd dat niet kon worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig was in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat ze voor internationale bescherming in aanmerking komt (zie beslissing tot niet in overwegingname CGVS voor (D.N.) in het administratieve dossier). **Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève.**

Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw eigen verklaringen de geloofwaardigheid van de door u en door uw moeder aangehaalde motieven verder ondermijnt. Er dienen immers een aantal kanttekeningen gemaakt te worden bij uw verklaringen aangaande de tweede vrouw van uw vader, aangaande het beroep van uw vader en aangaande de plek waar uw vader u en uw zus naartoe bracht om jullie weg te halen bij jullie moeder. Zo wist u niet van waar in Guinée de tweede vrouw van uw vader afkomstig is (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U wist niet of ze kinderen had met iemand anders dan uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U stelde dat ze een nicht was van uw vader maar u kon

niet zeggen of het een rechtstreekse nicht was van uw vader of wat precies de familieband was tussen haar en uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U kon niet zeggen wat de naam van haar vader was of wat de naam van haar moeder was, hetgeen des te bedenkelijk is daar u verklaarde dat ze van dezelfde plek afkomstig was als uw vader en zei dat ze verwant waren (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U stelde algemeen niet veel te weten over deze vrouw (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Redelijkerwijs mocht echter wel van u verwacht worden dat u meer over deze vrouw zou kunnen vertellen daar ze de tweede vrouw van uw vader was, daar ze een actieve rol in jullie leven speelde, daar ze bovendien op hetzelfde erf woonde als jullie gedurende bijna twee jaar en daar uw tweelingzus een relatie bleek gehad te hebben met de broer van uw stiefmoeder en een kind heeft van hem (zie gehoorverslag CGVS, p.2-5). U was hiertoe duidelijk niet in staat.

Voor wat uw verklaringen aangaande uw vader betreft, stelde u dat uw vader als militair werkte in het kamp Alpha Yaya en dat hij kapitein was (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U beweerde verder niets te kunnen zeggen over het beroep van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U wist niet wat hij precies deed of welke functie hij had (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U kon niet zeggen of hij voor het kamp Alpha Yaya elders gebaseerd was en wanneer uw vader in het leger ging (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U wist niet of uw vader voordien een ander beroep uitgeoefend had (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U wist niet of uw vader soldaat was of gendarme (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Naast (A.K.) kende u geen enkele andere collega van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.6). **U gebrek aan kennis aangaande het beroep van uw vader is des te treffend daar uit uw verklaringen blijkt dat u steeds een goede band had met uw vader tot hij in 2010 een tweede vrouw nam** (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

U vertelde dat op 20 augustus 2012 uw vader u, uw zus en haar dochtertje naar zijn vriend (A.K.) in Kindia bracht (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U was echter niet in staat te zeggen waar in Kindia jullie precies woonden (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U kon zelfs niet preciseren of jullie in de stad woonden of in een dorp in Kindia (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U kende geen enkele wijk in Kindia en was evenmin in staat enige andere plek in Kindia op te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Ook toen u gevraagd werd spontaan iets meer te vertellen over Kindia, over dingen die daar zijn, wijdde u niet verder uit (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U kon niet zeggen van welke etnische afkomst de meerderheid van de mensen in Kindia zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.7). **Rekening houdende met uw scholingsgraad en het feit dat u volgens uw verklaringen meer dan een jaar in Kindia woonde, mag redelijkerwijs wel verwacht worden dat u, ook al kwam u niet vaak buiten, een minimum aan informatie kon verschaffen met betrekking tot Kindia en de plek waar jullie woonden (zie gehoorverslag CGVS, p.2,3).** U was hiertoe duidelijk niet in staat.

Tot slot dient de aandacht erop gevestigd te worden dat aangaande de vrees voor vrouwelijke genitale verminking voor het dochtertje van uw zus en aangaande het feit dat het kind van uw zus als bastaard beschouwd werd, u in hoofde van uzelf geen enkele vrees aanhaalde.

De door u voorgelegde geboorteakte wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar uw identiteit op zich niet in twijfel getrokken wordt.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. **In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2** (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013, en addendum van 15 juli 2014).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Verzoekster stelt dat zij haar situatie zeer precies heeft uitgelegd en de nodige details gaf. Zij gaf ook de nodige uitleg om de aangehaalde onwetendheden te verduidelijken. Zij wijst erop dat haar tweelingzus op basis van dezelfde verklaringen als vluchteling erkend werd. Verzoekster meent dat haar het voordeel van de twijfel moet worden gegund.

Verder stelt verzoekster nog: *"Verzoekster zal dus beroep kunnen doen op de subsidiaire bescherming indien zij een risico op schending van artikel 3 EVRM kan aantonen. Degelijke feitengesteldheid behelst meest manifest een "reëel risico op ernstige schade" in hoofde van verzoekster bij een gedwongen terugkeer. Ook de vraag van verzoekster om minstens te genieten van de subsidiaire bescherming komt dan ook manifest gegrond voor."*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zij haar asielaanvraag deels baseert op dezelfde motieven als die aangehaald door haar moeder, wiens eerste asielaanvraag werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus en wiens tweede asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot niet-inoverwegingname in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, zodat ook wat verzoekster betreft niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, (ii) haar eigen verklaringen de geloofwaardigheid van de door haar en haar moeder aangehaalde motieven verder ondermijnen, gelet op de gebrekkige kennis aangaande de tweede echtgenote van haar vader en aangaande het beroep van haar vader, (iii) rekening houdende met haar scholingsgraad en het feit dat zij volgens haar verklaringen meer dan een jaar in Kindia woonde, redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij, ook al kwam zij niet vaak buiten, een minimum aan informatie kan verschaffen met betrekking tot Kindia en de plek waar zij woonden, (iv) zij aangaande de vrees voor de besnijdenis van het dochtertje van haar zus en het feit dat dit dochtertje als bastaard zou beschouwd worden, geen enkele vrees in haar hoofde aanhaalde, en (v) de voorgelegde geboorteakte de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen.

Waar verzoekster aanvoert dat haar tweelingzus op basis van dezelfde verklaringen als vluchteling werd erkend, dient vooreerst opgemerkt dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat zij aangaande de vrees voor de besnijdenis van het dochtertje van haar zus en het feit dat dit dochtertje als bastaard zou beschouwd worden, geen enkele vrees ten aanzien van haar eigen persoon aanhaalde.

Verder stelt verzoekster dat zij haar situatie zeer precies heeft uitgelegd, de nodige details gaf en de nodige uitleg verschaft om de aangehaalde onwetendheden te verduidelijken, hetgeen in feite slechts het herhalen is van haar reeds afgelegde verklaringen en het opwerpen van losse beweringen. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen en het opwerpen van losse beweringen is evenwel niet van aard de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet of artikel 3 EVRM.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS